

Եւ զերտառութիւնն եւ օտկայս չլրանալ ծանօթագործ Հոգւոյ խնայութիւն մը ամեն սեռէն եւ ամեն բանէն: Կը խռնուէր այդ գեղաձիւն զ վայրն, Հայցելոյթիկ տեղւոյն այլ իրարմէ չաւառար բացելովեմարարաստուած էին երկար սեղաններ, զ վրայ առաջին անգամ բազմեւ ետխին Հարիւրէ աւելի անձիմ: Եւ նախագահութեամբ Ալեանձեան ազգանի, որուն պարտէզ մտած հուն Հանդէսը բացուողեաւ եւ նուա՛ ծուրք քնալով իտմար մի՛ Պ. Թոնիի

